Végig égett a szeretet fáklyája s kihült hamvaival nyugszik a koporsóban az anyai szív, mely oly melegen dobogott szeretteiért egy hosszú életen át. Ami oly kevés halandónak adatott meg, azt utolsó búcsúzásunál elmondhatjuk a megboldogultról. [illegible] szép öregségben s életével megelégedetten távozik a földi létből, mert betöltötte teljesen hivatását s élvezte életmunkásságának gyümölcseit: gyermekeinek, unokáinak hűséges szeretetét. Áldás a hosszú élet azoknál, akik boldogok; akiknél minden lehelet egy-egy hálaima, amiért a Mindenható örömnek virágaival szegélyezte az élet vándorútját; akiknél bár a hosszú út elkerülhetetlen tövisei mélyen sebesítik meg a szívet, az isteni akaratban való megnyugvás rendületlen szilárdságot ~~[illegible]~~ lelkükbe, hogy kitarthassanak a kötelességteljesítés nehéz munkájában. Özv. Fuchs Hermannét sem kímélte meg a sors azoktól a fájdalmaktól, melyek hű kísérői a hosszú életnek: hitvesi kebelének nagy gyászával kísérte férjét a sírhoz, s anyai szívének keservével állt reménységteljes gyermeke koporsójánál; mély sebek voltak ezek azon szíven, ki teljesen hitvesi s anyai kötelességeinek élt, ki az otthoni hivatás legszebb erényeinek gyakorlásában látta életcélját s [illegible] találta élete jutalmát abban, hogy fia s leánya rajongó szeretettel környezték s hogy szíve leáldozó napjának alkonyát megaranyozta az öröm, melyet törzsfájáról kisarjadt három nemzedékben talált. Kegyelettel kísérjük azért halóporaidat sírodhoz, midőn utolsó búcsút intünk távozó lelkednek. Vedd végső búcsúját fiadnak, ki a legodaadóbb gyermeki szív hűségével ragaszkodott hozzád s [illegible] idézi fel most azon önfeláldozó szeretet emlékét, melylyel egykor nevelted őt; vedd általam végső búcsúját leányodnak, ki hosszú éveken át egyedüli gondozód, ápolód volt, s ki most kórágyhoz bilincselve nem adhatja meg a kegyelet utolsó kíséretét az édes anyjának; vedd végső búcsúját ~~[illegible]~~ a szeretett testvéri szívnek, az unokák s dédunokák búcsúját, midőn kegyelettel mondjuk fölötted az utolsó áldást

Újpest 1907. nov. 29.

özv. Fuchs Hermanné

Ven II/095